

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Petrus Episcopus. 3. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

tum tuæ civitatis. Cede patriâ prompto ac libenti animo, si id Dei obsequium exegerit; quoniam orbis universus domus Dei est, & Patria Christiani. *Non exilium metuo, domus omnibus una est.*

S. PETRUS Episcopus

3. Augusti.

Scio opera tua quia nomen habes, quod vivas & mortuus es. Apoc. 2. 13.

EX Principum Salernitanorum stirpe ajunt oriundum **PETRUM**. Sed ut in nobiliorem etiam familiam transfiret D. Benedicti, non dubitavit purpuram cum cucullo mutare. Attulit tamen hic alteram illi purpuram, cum Pont. Anagninæ ab Alex. Pont. Max. datus est. Sed nos illud multò pluris facimus, Coelitibus tam familiarem **PETRUM** fuisse. Etenim cum dubitatio suborta esset Agnaniensibus, num D. Magni ossa penes se haberent, eam ex omnium animo delevit ipse Magnus, & testis suus ipse verissimus faminæ à paralyti afflictæ (excubare eam **PETRUS** ad tumbam Divi jusserat) sub noctem conspicuus suam præsentiam Episcopo, simul sanitatem agræ nuntiavit. Idem D. Magnus **PETRO** oranti visus, iter illi Constantinopo-

lim indixit, & simul itineris rationem edixit, ut quod valetudinem Imperatori allaturus, & invicem, quidquid postulasset, esset ablaturus. Itur ergo Constantinopolim ad Michaëlem. Sed negat hic se vel Anagniam vel Medicum D. Magnum nôsse. Ut igitur nosceret, nocte insequenti cum morte luctanti Imper. spectandum se obtulit ipse Magnus & cum MAGNO VIRGO Maxima, monuitque PETRO crederet, medicinam morbo facturo. Accersitur igitur hic & valetudini restituitur Michaël. Rogat quâ medicinâ? Saluberrimo MARIÆ & Magni nomine. Pretium operæ porrò PETRUS suæ Anagniam hoc retulit, ut sumptus Imp. Michaël faceret in ædem maximam ædificandam suffecturos. Sed neque hæc licet magnifica explere oculos potuit PETRI. Ad cœli igitur templa abiit. Eodem tendis? per nostra in illa itur. *Ex Ferrar.*

MEDITATIO.

De morbis peccatoris.

1. **C**OEcus est Peccator, non videt bona Paradisi, non inferni supplicia, non mundi vanitatem: videt duntaxat splendorem auri, dignitatum fucum, & vanas deliciarum illecebras. Age verò peccator aperi oculos, vide deformitatem peccati, virtutis pulchritudinem, Intuere brevitatem bonorum terrenorum, quæ ut somnia prætereunt.

2. Ager est peccator, ut ex humorum intemperie corpus, ita ex affectuum perturbatione animus ejus laborat; sic impeditur cupiditatibus, ut sursum tendere nequeat. Quare causam peccatorum tuorum, & sanè deprehendes omnia ex immoderatis affectibus promanare. Scrutare animum tuum, vide quidames, desideres, odio habeas; & si quid tuis in affectibus effrenatum, aut minus rectum deprehendas, dic *Domine, quem amas infirmatur.*

3. Non solùm ager, sed etiam mortuus est peccator, cum gratiam amiserit, longè difficilior est peccatoris conversio quàm mortui suscitatio. O Amantissime Jesu? qui vitam profudisti, ut nos à morte liberares, suscita nos. Fac quod in te est, ut ad vitam gratiæ revoceris, & ora Deum ut tui misereatur. *Aegrotus sum, ad medicum clamo: cæcus sum ad lucem propero: mortuus sum, ad vitam suspiro, tu es medicus, tu es tu vita Iesu Nazarene.* August.

S. DOMINICUS Confess

4. Augusti.

Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est. Matt. c. 5.

Alterum ecce Orbis labantis columen DOMINICUM. Certè Innoc. Pont. Max. (subji